

marie claire
TOP 10
álomnászut

Marokkó, Szöul, Bali – Cseke Eszter és S. Takács András öt éven át utazott, figyelt, jegyzetelt, míg nem összeállt a valóban felejthetetlen nászutat ígérő helyek toplistája.

MI SZEM-SZÁJNAK INGERE

Bali az érzékek szigete. Könnyű beleszeretni a balinéz kultúrába, a máig autentikus helyi közösségekbe, a buja zöld határolta rizsföldekbe, a gasztronómiába és legfőképp abba az otthonosságba, amelyet ritkán találni egy ilyen népszerű nyaralóhelyen. Ehhez persze meg kell szökni a sziget déli csücskében összeseregglő turistaáradat elől, észak felé inulva Ubud varázslatos környékéig meg sem állni, aztán egészen Lovina hegyeiig merészkedni. Ha mindezen túl vagyunk, és beüt a „jöttünk, láttunk, de maradnánk” életérzés, jöhet a keleti part, azon belül is egy fekete homokos partszakasz és a fölötté tornyosuló Amankila a hegyoldalon. Az exkluzív resortnál jobb nászúthelyszínt nem találtunk a szigeten, pedig bőszen keresgélünk.

A villákat a medencéikkel együtt diszkréten takarják a fák sűrű lombkoronái, de a tengert mindenhol látni. A fekete homokos strandot azoknak ajánljuk, akik kifejezetten nem egy maldív képeslapba vágnak főszereplőnek, hanem vevők egy szokatlan színvilágra. De ha nem biztosak a dolgukban, akkor sem ér-

heti őket csalódás, mert a világ egyik legelegánsabb szállodalánca háromszintes, feszített víztükrű medencét vájt a hegyoldalba, a rizsteraszok látványát idézve. A medencék kék színe folytatódik a tengerben, két oldalt egy-egy tradicionális nyitott pavilon árnyékában bújhatunk el a déli nap elől, vagy felkaptathatunk a birodalmi szélességű lépcsőn az étterembe, ahol olyan menüvel várnak, akár egy párizsi Michelin-csillagos vendéglőben.

Ha pedig a hotelben kiderül, hogy nászúton vagyunk, akkor nem ússzuk meg egy délutáni masszázs nélkül, méghozzá nem akárhol. A terapeuták felcipelnek a hátukon egy-egy ágyat a villánk kertjébe, és itt kezdik kinyújtani az utazástól elgémberedett ifjú párt. Amikor teljesen kicserélve kinyitjuk a szemünket, megpillantunk egy időközben észrevétlenül megterített asztalt, az abroszon virágszirmok és mécsesek. Három részletben érkez a három fogás, hogy a leves, a főétel és a desszert hőfoka is megfeleljen a séf és a vendégek elvárásainak a hold hideg és a gyertyák meleg fényében. Jó étvágyat!

AZ AFRIKAI VADONBAN

Mi biztosan nem hezitálnánk sokat, ha kalandos, mégis romantikus nászúthelyszínt kellene választanunk: irány Tanzánia és a Serengeti Nemzeti Park. Oroszlánok, leopárdok, elefántcsordák karnyújtásnyira tőlünk, és ha a megfelelő hónapokra időzítjük az utazást, az egyik legelképesztőbb természeti csodának is részesei lehetünk: másfél millió antilop, zebra és gnú vándorlását nézhetjük végig testközelből vagy akár hőlégballonról is.

A Four Seasons Serengeti ötcsillagos háttérrel biztosít az élményhez, a fürdőkádból majomcsapatokat figyelünk meg, a terasról antilopokat. Minden egyes napra jut egy vagy két kirándulás, attól függ, mennyit akar zötykölődni az ifjú pár. Ezt reggelként átbeszélheti a saját idegenvezetőjével, így eredhet például a híres fehér orrszarvú nyomába is, ha éppen úgy tartja kedve. Ha estefelé bárki elbizonytalanodna a gibbonok üvöltésétől, maszáj harcosok kísérik vissza a szobába a tradicionális maszáj étteremből, ahol a közeli falu férfi tagjai táncolnak a vacsora alatt, és, csodák csodája, egyáltalán nem tűnik műnek,

mert ezek a férfiak amúgy is a hotelnek dolgoznak, és hasznosnak érzik itt magukat. Túrákat vezetnek, gondoskodnak a vendégek biztonságáról, és rengeteg know-how-t osztanak meg bárkivel, aki kérdez az állatokról vagy csak úgy beszédbbe elegyedek velük.

Csodálatos élmény a medencénél ejtőzni, koktélt szűrészolgetni, és közben elefántcsordákat nézegetni, akik a medence közelében elhelyezett itatónál oltják a szomjukat.

Életünk egyik legszebb estéje volt, amikor meglepetés gyertyafényes vacsorát szerveztek nekünk a vadonban. Nehéz leírni a színeket, az illatokat és az érzést, amelyet a bozótban él át az ember, és ami miatt annyian imádják Afrikát. Amit ehhez a Four Seasons hozzátesz a sok-sok fára aggatott lampionnal, a luxuskempingszettel, a finomabbnál finomabb borokkal és ételekkel, az már tényleg hab a tortán. Hazafelé menet, néhai vacsoraasztalunktól nem messze, már a dzsip biztonságából komótosan riszáló leopárdsnősténnyel nézünk farkasszemet, és azt gondoljuk: az élet ennél már nem lehet sokkal szebb.

A VILÁG VÉGE

Vannak gyönyörű szállodák, lenyűgöző resortok és emlékezetes nyaralások. És van a Vahine magánsziget, Francia Polinézia féltve őrzött titka. Egy apró szigetről van szó, tíz percnél nem tart tovább körbesétálni, és csak kilenc házika áll rajta, pontosabban hat, mert a másik három a vízre épült, cölöpökre. Ha Párizson és Los Angelesen át végül landolunk Tahitin, már csak egy belöldi repülőjárat és egy félórás hajóút választ el a Vahinétől.

A szigetet egy fiatal házaspár vezeti, a feleség szervez, fogad és vendégül lát, a férj pedig friss hozzávalókkal megpakodva tér haza nap mint nap, hogy a messziről jött, általában nászutas párokat kényeztesse legnagyobb szenvedélyével, a főzéssel. Egy mesterszakács szigeten édegléni, még ha ideiglenesen is, fantasztikus élmény. Mindennap új menüsorral lepi meg a vendégeket, és bánja a fene, hogy nem kell terjedelmes étlapokból válogatni, azt esszük, amit főz.

Napközben igyekszünk lemozogni a vacsorát, többnyire sznorkelzéssel

a közeli korallzátonyokon, ahol kedves polinéz biológusunk egyszer csak jól megtermett polipot húz elő az egyik szikla alól, mi meg csak ámulunk és bámulunk. Máskor kókuszbemutatót tart nekünk. Leszedjük a fáról a hatalmas zöld termést, megtanuljuk, hogy a kókuszpálmából tulajdonképpen egy egész ház felépíthető, a dióból meg mindent ki lehet nyerni, a víztől a tejen át az olajig.

A negyedik nap azon kapjuk magunkat, hogy már csomagolni kell, pedig annyira otthon érezzük magunkat, hogy még hetekig ellustálkodnánk a franciaágy, a tengerparti nyugágy és a két pálmafa közé kifeszített hintaágy háromszögében.

És talán éppen azért engedjük el magunkat ennyire, mert tényleg nem jut eszünkbe, hogy egy szálloda vendégei vagyunk. Van a ház, ahol alszunk, az étterem, ahol eszünk, a spa, ahol masszíroznak és a strand, ahol fürdünk. Nincsenek nagy kérdések, nincsenek döntési helyzetek, csak kristálytiszta nyugalom, a világ végén, a saját szigetünkön. Kell ennél több?

A KIRÁLY SZÁLLODÁJA

Két és fel tonnás, tekintélyt parancsoló bronzkapuval találja szemben magát, aki Marokkó óvárosában a Royal Mansour bejáratához téved. Ha pedig bebocsátást nyer, másnap *Az Ezeregyéjszaka* meséinek világában ébred, ahol 53 elegáns riad, azaz tradicionális marokkói ház lélegzetelállító labirintusában kószálhat nászút gyanánt, konkrétan a király vendégeként. Hosszú titkolózást követően tudódott ki, hogy VI. Mohamed maga rendelte meg a világ talán legfényűzőbb szállodájának felépítését.

A recepció belső udvarának közepén márványból faragott szökőkút csobog, körben mázas cserepekből kirakott hagyományos mozaik, a kertben bugenvillák és narancsligetek. Minden egyes bútor a királyi palota világát idézi. Nem véletlenül: 1200 mesterember három éven át dolgozott azon, hogy a királynak ne okozzanak csalódást, és ne kelljen szégyenkeznie, ha kiderül, hogy mindez az övé. A legkisebb riad 140 négyzetméter, a legnagyobb 1800.

Mi a magunk részéről beérjük egy kisebb káprázattal is: az itt aprónak számító riadunk kapuján belépve belső udvar fogad saját kis kúttal, innen

nyílik az előszoba egy 25 párnás kanapéval és a nappali, ahol az íróasztalon található szokásos levélpapíron valami furcsa forma csillog: alig hisszük el, hogy a saját nevünket olvassuk rajta arannyal hímezve.

Az első emeleti hálószobában a legmagasabb minőségű selyem ágynemű borítja a hatalmas franciaágyat, egy faparáván mögött budoár bujkál fésülködőasztallal, innen nyílik a fürdőszoba, tágas ablakán egy datolyapálma ágai biccentenek felénk a szélben.

A Jemaa el-Fnaa tér tíz perc séta, Yves Saint Laurent Majorelle-kertje öt taxival, és ha itt lakunk, akkor Marrákesben tényleg minden perc számít, amit nem valami felejthetetlen élménnyel töltünk, ugyanis a Royal Mansour is annyi csodát tartogat, mint a város. Az Észak-Afrikában egyedülálló spába még a királyné is beállít időről időre, hogy részt vegyen egy hamamkezelésen, a francia és a marokkói fine dining éttermek pedig külön-külön megérnek egy mesét *Az Ezeregyéjszaka* könyvében, amit fájó szívvel csukunk be, amikor bezárják mögöttünk a bronzkapukat, és elindulunk a reptér felé.

A TÖKÉLETES TÜRKIZ

Kevés hely van a világon, ahol a franciaágytól alig néhány lépés választja el az óceánt. A Maldív-szigeteken a Six Senses Laamu cölöpökre épített rusztikus favillái Robinson világába repítenek, luxuskivitelben. A tökéletes képszelvény: hófehér homok, kristálytiszt türkizkék tenger és karcsú palmafák. Ehhez egy egész napot az utazásra kell szánni, ha Budapestről indulunk, mert a Maldív-szigetek fővárosában landolva ismét repülőre szállunk, majd egy helyi szigetről motorcsónakkal folytatjuk utunkat. A fedélzeten jéghideg törülközővel, friss limonádéval és vászonzsákokkal üdvözlnek, ezekbe gondosan elcsomagolják a cipőinket. El tudtok képzelni egy nászutat az elejétől a végéig meztláb? Ha igen, itt a helyetek.

A szigetet szegélyező mangroveerdő tengerparti villákat rejt. Ha igazán el akarunk bújni a világ előtt a buja zöld mögé, akkor ilyen villát foglaljunk. Persze kár lenne kihagyni a vízi villákat, mert szintén életre szóló élmény úgy ébredni, hogy az ágyból semmi mást nem látunk, csak az óceánt, a horizonton legfeljebb a lagúnát körülölelő korallzátony töri meg a képet

és a hullámokat. Azon belül olyan a türkiz, mintha retusálták volna, azon kívül pedig csak kék és kék és kék. Csak azért nem fulladunk bele a giccsbe, mert a Six Senses tervezői ügyeltek rá, hogy minden természetes hatást keltsen a villák berendezésétől a személyzet lenből szőtt egyenruhájáig (ami szintén a szigeten készül) és a kerti salátáig, amelyet a saját veteményesükből szednek.

Ha beledugjuk a fejünket a vízbe, színes, nyüzsgő akváriumban érezhetjük magunkat, és csupán néhány percet kell úszni a biztonságos lagúnában, hogy csak halak maradjanak körülöttünk, és édes kettesben lehesünk az Indiai-óceán végtelenjében.

Ha pedig tényleg semmi sem elég, és szeretnénk valami váratlan meglepetéssel előállni a mézeshetek alkalmával, akkor kérjünk éjszakai páros masszázst. A személyzet megvárja, amíg lemegy a nap, kitelepül a partra két ággyal, majd lampionokkal, virágokkal és fáklyákkal vezetik a szemet a pop-up spa felé, ahol két thai terapeuta várja az ifjú párt, hogy lefeküdjenek a csillagos ég alá, és úgy érezzék, a Tejútig meg sem állnak...

SZERELMES KULTÚRSOKK

Lüktetés éjjel-nappal, fényreklámok, pagodák és cseresznyevirágzás. Meglepő helyszín következik, kedves hölgyek és urak: Szöul! Ha valaki vizuálisan és kulturálisan is izgalmas nászútra vágyik, ne gondolkodjon sokat, repüljön Dél-Koreába.

A legszebb esküvői fotókat az UNESCO világörökség részét képező Cshangdokkung-palota titkos kertjében lehet lőni, ez nem vitás. Utána felkutathatunk apró teaházakat a még valamennyire tradicionálisnak mondható Hanok Village-ben, vagy lenyűgöző modern épületek és galériák között tévedhetünk el, aztán bulizhatunk egyet a Gangnam negyedben. A királyi palota szomszédságában húzták fel a város új büszkeségét, a Four Seasonst, az egyik legszebb és legigényesebb városi szállodát, amit valaha láttunk. Kortárs koreai művészek alkotásai díszítik a felhőkarcoló köztereit, a szobáinkból a palotát és a hegyeket vagy az örült, vibráló fényű belvárost láthatjuk, de nem akárhogy: a szoba

egyik fala a padlótól a plafonig üvegből van – és mindez a 25. emeleten.

Ha a koreai konyhával beteltünk és már kimcsimérgezést kaptunk (minden ízesítést próbáljunk ki), akkor a szálloda híres japán és olasz éttermeibe is megéri betérni, ez utóbbiban olyan pastát és tiramisüt szolgálnak fel, hogy Rómában is megirigyelnék.

A legizgalmasabb mégis a koreai szaunablokk, ahol hihetetlen kényeztetésben lehet része még a világ legkülönbözőbb wellneszkultúráiban megedzett Four Seasons-vendégeknek is. Koreában tradicionális a hideg, a meleg és a tűzforró medencékben való ejtőzés, gőzzel, szaunával és mindenféle testradírokkal. Ez hat-nyolc órás program errefelé, ugyanis a vizes blokk után az alvószobába ballagnak át pihenni a rutinos szaunázók, de választhatják a kényelmes tévéfoteleket is, ahol a saját monitoraikba feledkeznek kedvenc számítógépes játékaikkal, ha van olyan. A wellness ezen része számunkra már-már felért egy kultúrsokkal.

A HATÁR A CSILLAGOS ÉG

Suvarnabhumi repülőtér, Bangkok, Thaiföld. Fehér lenvászon egyenruhában álldogál egy férfi, kezében fatábla, rajta szöveg: Soneva Kiri. Ellentmondást nem tűrően átveszi a poggyászkocsi irányítását, és minden létező sort megelőzve a diplomataknak fenntartott biztonsági ellenőrzéshez tolja. A reptéri forgatagot magunk mögött hagyva mikrobuszba szállunk, három perc múlva pedig egy nyolcszemélyes, propelleres magánrepülőgéppel lépcsőjén sétálunk felfelé.

Bőrülések, jéghideg, nedves törülköző, friss gyümölcslé és egy kedves pilóta. Hetven perc múlva elhagyatott kifutópályán landolunk egy szigeten. Golfkocsira tessékelnék minket, majd hajóra szállunk, szeljük a habokat a thai tengeren, és már James Bondot hallucináljuk a kapitány helyére, amikor kikötünk a Soneva Kiri mólójánál. Mr. Friday üdvözlő a szigeten, ő lesz a személyi asszisztensünk. Elkísér a villánkhoz, ahonnan soha többé nem akarunk kimozdulni: hatalmas medence, de látni a tengert is, körben pálmák emelkednek ki a dzsungelből, bődületes terasz és panoráma, a házban pedig

minden fából és bőrből készült. Mr. Friday felajánlja, hogy kicsomagolja a bőröndjeinket (tisztelettel háritunk), és megérdeklődik, hogy hol szeretnénk vacsorázni: Benz Mama hajóval megközelíthető thai éttermében, a tengerparton az esti svédasztalnál, ahol a homokba ássák be az asztalokat, esetleg a fák lombkoronájában, ahová lift emeli fel a terített asztalhoz ültetett ifjú párt egy erre a célra kialakított fészekben, hogy aztán drótkötélpályán érkezzen a romantikus vacsora. Vagy maradnánk a villánkban, ahogyan Angelina Jolie és Brad Pitt is tette megboldogult házasságuk hajnalán.

Szerencsére éppen négy éjszakára látnak vendégül régi ismerőseink, a Soneva névadó tulajdonosai, Sonu és Eva Shivasani, indiai üzletember és svéd modell, így egyik étkezésről sem kell lemondanunk. Addig is a villához tartozó golfkocsival levezetünk a tengerpartra, itt friss kókusz bontanak nekünk, salátát eszünk a sziget veteményeséből, kora este a feljövő holdat kémleljük Sonuék csillagvizsgálójából, és egy pillanatra mi is úgy érezzük, hogy a határ a csillagos ég.

A WOW!-FAKTOR

Tegyük fel, hogy évek óta az Indiai-óceán varázslatos világát képzeljük el magunknak a mézeshetek helyszínénél. De nem egy maldív-szigeteki képeslap álomszigetén töltenénk a nászutat, hanem mondjuk találkoznánk másokkal is, szívesen megismernénk egy távoli kultúrát, és ha úgy tartja kedvünk, még egy városba is elugranánk anélkül, hogy hidroplánra kellene szállni. Nos, ebben az esetben irány a Seychelle-szigetek.

Mahé partjain tekintélyt parancsoló, háztömbnyi bazaltsziklák vigyázzák a sziget buja belsejét, ahol órákon át kirándulhatunk autóval, van folyó, vízesés, hegy, domb, város, múzeum, éttermek és így tovább.

Persze nem mindegy, hogy hová tér haza az ifjú pár, mi speciel a Banyan Tree tengerparti, domboldalra épített villanegyedénél kötnénk ki a legszívesebben. Nem a legmodernebb luxusszálloda, sőt az egyik legrégebbi a szigeten, de a koloniális stílusban felhúzott resort bája, sármja, karaktere utolérhetetlen. Mivel nem mai gyerek,

a növényeknek volt idejük megnőni, így manikűrözött hotelkert helyett inkább pálmaházban járunk. A birtok legegzetikusabb darabja egy nagyon öreg, terebélyes banyanfa rögtön a bejáratnál, castingolhatnak *A Gyűrűk Ura* díszlettervezői is. A kertben óriásteknőcökbe botlunk, itt is tartanak párat mutatóba ezekből az őslénynek tűnő behemót békákból.

A thai étterem – thai szállodalánacról lévén szó – első osztályú, a tengerpart pedig az egyik legvadabb az egész szigeten. A menedzsmint mindent megtesz azért, hogy életre szóló élményben legyen részünk, lélegzetelállító programokkal állnak elő, legyen az pezsgőzés a közeli sziklaszirten vagy háromórás királyi spa kezelés fürdővel és a Banyan Tree védjegyének is tekinthető, utolérhetetlen minőségű thai masszázssal. A villákban nap mint nap más illóolaj párolog, így amikor egy jó masszázs után belépünk, és mélyen belelegezzük az indiai citromfű illatát, biztosan azt kívánjuk majd, hogy ez a nászút még hetekig ne érjen véget...

SINGAPORE SLING

Elképzeltük, hogy az ifjú pár már a házasság első heteiben is hadilábon áll a kompromisszumokkal, és a világért sem hajlandó lemondani arról, hogy mindent megtaláljon egy helyen. A feleség mindig is egy trópusi szigetre képzelte a nászutat, de olyat keres, ahol nemcsak tengerpart van, hanem hegy is. A férj viszont nem tud lemondani a nagyváros nyüzgéséről, és gyengéje a high-tech. Koktéloznának az Egyenlítő közelében, de azért jó, ha kéznél van a világ legmenőbb bevásárlóközpontja, amit maga David Beckham reklámoz, és egy-két kaszinó is, hátha nem csak egymással fogták meg az Isten lábát.

Egyértelműen Szingapúrban a helyük! A világ legzöldebb és legtisztább levegőjű metropoliszában, azon belül is Sentosa trópusi szigetén, a Capella resort exkluzív világában. Új és régi, Kelet és Nyugat, természet és szórakozás találkozása ez. A koloniális időket idéző főépület egy dombra épült, ahol peckes pávák sétálgatnak fel s alá, miközben mi a délutáni teáinkat költjük el éppen a teraszon, és a legnagyobb gondunk, hogy ne legyen rúzsfoltos az angol porcelán.

Az esőerdőben elrejtett villák már ultramodern eleganciával épültek, és nem tehetünk róla, de megint csak Beckhamék jutnak az eszünkbe. Elképzeljük, ahogy Victoria besétál a fürdőszobából nyíló hatalmas gardróbba, kinyitja számos LV bőröndje valamelyikét, hogy elkészüljön az esti koktélpartira, majd golfkocsin viteti magát Bob kubai bárjába, a kétszintes medence fölé, hogy bemelegítsen az estéhez egy Singapore Slinggel, de magas sarkán elcsúszik egy rosszkor és rossz helyre pottyant pávakakin...

A viccet félretéve: ebbe a resortba tényleg beleadtak apait-anyait. A város tágas és romantikus szállodájába már csak a spa miatt is érdemes elvándorolni. A gránittal borított falak között négy méter magas faajtókon léphetünk be a masszázs színhelyére, ahol hasonló magasságú, így aztán karcsúsító tükörrel találjuk szemben magunkat. A szoba másik végében jakuzzi, a kettő között pedig a két masszázságy, ahol férj és feleség egymás mellett élheti át házasságuk első közös masszázsát, miközben az ablakon túl ide-oda hajlonganak a pálmák – nekünk ez a Singapore Sling.

HOMÁR HONEYMOON

Vietnam még nincs fenn a tömegturizmus térképén. Szerencsére. Pedig könnyen megközelíthető, csodálatos ország, isteni konyhával, nagyon kedves emberekkel és elképzelhetetlenül sok motorbiciklivel. A Ninh Van-öböl Ho Si Minh-várostól negyvenperces repülőútra fekszik, a méltán népszerű tengerparti üdülőhelytől, Nha Trangtól egy köpésre, mégis egy másik bolygón, távol a turistáktól és a motorok zajától.

Itt építették fel tíz éve a természettel legnagyobb összhangban a Six Senses lánc egyik legszebb resortját. Mögöttünk hatalmas hegyek, sűrű, titokzatos dzsungellel benőve, előttünk dinoszauruszméretű, gömbölyded kősziklák, néha sárgás, néha fehérnek tűnő homok és a zöld szín legkülönbözőbb árnyalataiban játszó tenger. Az előtérbe időnként betoppan egy-egy ázsiai pár és a fotósaik, hogy esküvői képeket készítsenek – többnyire hetekkel-hónapokkal az esküvőjük előtt...

A parton, a hegyoldalban és a sziklák között tágas, csodálatos favillák bújnak meg, saját úszómedencével, nappalival és baldachinos ágyakkal. Olyan a berendezés és a környezet, hogy az ember vesz egy mély levegőt, lassan kifújja,

és máris megszabadult az otthonról hozott stresszcsomag jó részétől. A nászutasok legjobban a sziklákra, közvetlenül a hullámozó tenger fölé épített villákat szeretik, ahol az úszómedencéjüket a hatalmas sziklákba vájták bele a kreatív tervezők. Ez már önmagában véve annyira egyedi, hogy tulajdonképpen feleslegesnek tűnik a többi részletről írni. Hogy mennyire finom a konyha, hogy a jógapavilon a hegyről lezúduló patak fölött áll, hogy milyen fantasztikus a vietnami forró köves masszázs meg a biciklizés az erdei utakon át...

Persze van élet a villákon túl is: búvárkodhatunk, sznorkelezhetünk, átmehetünk vacsorázni a szomszédos privát strandra, ahol egyes-egyedül leszünk, vagy bejárhatjuk hajóval az egész térséget. A resorttól nem messze bizarr homárrahalászfalura bukkanunk, a sokszor még kamaszkorban lévő halászok úszó házakban éldegélnek a tenger magányában a kutyaikkal, és ha elég pénzt kerestek, elindulnak a közeli partokra feleséget találni. Legközelebb megkérdezzük tőlük, hogy a Ninh Van-öbölből ők vajon hová menn(én)ek nászútra. **mc**

